

Per Sant Jordi, Jocs Florals

Enguany la festa de Sant Jordi la celebrarem el dia 22 de juny a mig matí. Recordeu-vos de participar als Jocs Florals. Les obres, en poesia o en prosa, són de tema lliure i els premis estan distribuïts per categories. També es realitza un concurs de còmic, sobre el tema específic de la llegenda de Sant Jordi. Consulteu les bases a cada aula i animeu-vos a participar!

Sumari

En portada: Per Sant Jordi, Jocs Florals. - El Quixot al Balmes. Pàg.1

Sortides culturals: Som conscients del que respirem? - El Besos, una segona oportunitat. - Quin temps fa...? - Orientació a Collserola. Pàg. 2 Visita d'El Periòdico. - Anada a TV3. - Mar i cel. - Visita a l'Institut d'Estudis Catalans. Pàg. 3

El Quixot: El Quixot al Balmes. Pàg.4 Ruta cervantina. - Els molins. Pàg.5

Intercanvi: Intercanvi Jaume Balmes - Jean Moulin. - Intercanvi Lyon - Barcelona. - Intercanvi amb Berlín. Pàg. 6

Viatges: Viatge a Cantàbria. - Viatge a Madrid. Pàg. 7

Notícies breus: Tres cites amb la música. - Pop-rock de prop. - La sala d'actes es converteix en un concert de rock. - Llibres contra onades. Pàg. 8

Som conscients del que respirem?

Si alguna vegada passeu per l'Avinguda de Roma cantonada Urgell, fixeu-vos en una caseta verda que es troba al parc. Com aquesta n'hi ha d'altres a Barcelona, què són?

Són cabines de control de la contaminació atmosfèrica. Aquestes cabines mesuren la quantitat de contaminants que hi ha a l'aire. Gràcies a elles, si hi hagués alguna anomalia que pogués afectar la salut de les persones, les autoritats podrien prendre les mesures necessàries.

Quan nosaltres la vam visitar, vam poder comprovar que en aquell moment la quantitat de contaminants no era gaire elevada, però malgrat tot els filtres per on passava l'aire quedaven amb un gruix considerable de partícules fosques.

Aquestes partícules són fums, partícules de pols i metalls pesants superiors a 0,001mm, que queden retingudes al nas quan respirem però totes les que són inferiors passen directament a les vies respiratòries. A Barcelona aquestes partícules vénen sobretot de la combustió dels motors dels automòbils, tot i que hi ha moltes possibles fonts.

Si volem mantenir els nostres pulmons nets haurem de convèncer els nostres pares perquè utilitzin el transport públic i ens comprin una bicicleta.

El Besos, una segona oportunitat

Sota aquest títol els alumnes de 2n de batxillerat de Ciències de la Terra i del Medi ambient, juntament amb companys d'altres instituts de Barcelona i Cerdanyola, vàrem realitzar una sortida per comprovar sobre el terreny com ha intentat cada poble recuperar el riu Besòs, que els anys 70 s'havia convertit en una claveguera i abocador.

A Montcada han creat parets altes de formigó per evitar que es repeteixin les inundacions d'anys anteriors, el que no han evitat és l'impacte visual. Han meandrejat el riu perquè no porti tanta empenta i s'oxigeni l'aigua. Per evitar que les clavegueres vagin a parar directament al riu han instal·lat una depuradora i han sembrat canyes a la vora del riu que s'alimenten dels residus que no pot eliminar la depuradora. No hi havia ningú, el poble segueix vivint d'esquena al riu.

A Santa Coloma han volgut acostar la gent al riu creant un parc fluvial controlat les 24 hores per evitar actes vandàlics i els riscos que el riu pugui generar. No han escatimat tècniques i per donar la sensació d'un riu cabalós han utilitzat un sistema japonès de preses neumàtiques..

A Sant Adrià han creat túnels de serveis per poder treure les torres d'alta tensió i han aprofitat la celebració del Fòrum per millorar la zona, com per exemple tapant la depuradora amb la plaça més gran d'Europa.

Quin temps fa...?

Des de principis de la humanitat, l'home s'ha vist afectat pels canvis meteorològics i això ha fet que es preocupi per aquests temes per tal de poder desenvolupar les seves activitats, des del mètode més senzill, que és l'observació directa del cel, fins a la utilització dels satèl·lits més sofisticats, com el Meteosat de Segona Generació, que va començar a funcionar el 2004 i envia dades i informacions que canviaran la manera de seguir l'evolució del temps i del clima.

Amb això s'aconsegueixen fer previsions cada cop més acurades que es poden utilitzar, tant per decidir on es passarà el cap de setmana fins alertar de fenòmens meteorològics que podrien originar danys a les persones i als seus béns.

Totes aquestes i moltes coses més són les que vam aprendre els i les alumnes de Ciències de la Terra i el Medi Ambient de primer de Batxillerat en la sortida que vàrem fer al Centre Meteorològic Territorial de Catalunya, que es troba situat en un edifici singular al costat de les torres Mapfre.

Alumnes de Ciències de la Terra i el Medi ambient

2n Batxillerat A

Orientació a Collserola

El propers dies 13 i 14 d'abril, l'alumnat de 2n i de 4t d'ESO participarà en una "Cursa d'orientació a Collserola", que realitzaran juntament amb altres instituts de Barcelona. Un mapa i una brúixola ajudaran cada noi o noia a no perdre's per la muntanya i a trobar les 10 fites que l'IMEB i estudiants de l'INEF hauran amagat per la muntanya.

Els dies abans, a les classes d'Educació Física i al Crèdit de Síntesi de 2n, hem estat treballant tots els aspectes relacionats amb l'orientació i podem afirmar que, actualment, els nostres alumnes estan preparats per participar a la Cursa sense problemes.

Esperem que ningú no hagi de passar la nit a la muntanya... Molta sort a tothom.

Visita d'El Periódico

Com cada any, la classe de 3r d'ESO vam participar en una iniciativa impulsada per el diari El Periódico. Aquesta activitat va començar amb una visita d'una persona del diari, que ens va explicar tots els elements necessaris per a l'elaboració d'una notícia.

Però no va acabar tot aquí (i és que sinó no valdria la pena fer aquest article...), ja que, amb tot el material que havíem recopilat, ens van manar redactar unes breus notícies per incloure en ... el nostre propi diari! Uns dies després, quan les notícies ja estaven enllestides, va començar la feina de veritat.

Ens vam despertar pensant en la dura jornada que ens esperava, i és que, aquell mateix dia començaríem (i, val a dir-ho, acabaríem) el diari de la classe. Durant tot el matí, es va notar l'excitació produïda pel fet d'anar a contrarellotge, per tal que el diari es pogués "publicar" al migdia. En contra de tots els indicis, ho vam aconseguir. L'estrès que es va respirar a l'aula va donar el seu fruit. Van sortir uns diaris dignes del Balmes (fins i tot una mica millor), i un cop acabada la feina vam poder fer el primer sospir de tranquil·litat.

Dies més tard vam anar a fer una interessantíssima visita a la redacció del Periódico, on ens van explicar tota l'organització d'una veritable redacció. Vam sortir molt contents, perquè va ser una activitat que va donar molt bon resultat entre els alumnes.

Eduard Almacellas i Martí Renau, 3r d'ESO C

Anada a TV3

Dimarts, dia 5 d'abril, un nombrós grup d'alumnes de 1r de batxillerat vam anar amb els companys de l'optativa Mitjans de Comunicació a presenciar en directe el programa de TV3 "El club", dirigit i presentat per Albert Om.

Ens va sorprendre la gran quantitat d'espai i la diversitat de tallers, vestuaris, etc., que calen per fer possible un canal de TV. També ens va sorprendre la realitat dels platós, molt diferents de com es veuen a través de la pantalla. És curiós veure tan de prop gent coneguda. Des d'eminentes intel·lectuals, com Sebastià Serrano, fins a "famosos" diversos, com Ricardo Bofill, o cantants en directe com Pasió Vega.

El programa va ser entretingut. El regidor ens animava perquè aplaudíssim i féssim xivarri, i les gairebé dues hores de programa van passar de seguida. En fi, una grata experiència, que també serveix per adonar-nos del que és la televisió, tan influent avui dia en la nostra societat.

Mar i cel

"Mar i cel", d'Àngel Guimerà, obra de teatre estrenada l'any 1974, i reposada 30 anys després, va ser i ha estat un èxit. Aquesta història tràgica tracta de l'expulsió dels moriscos d'Espanya l'any 1609, ordenada pel rei del país, Felip III.

La rebel·lió dels moriscos repercuteix en el segrest d'unes dones cristianes entre les quals hi ha la filla del rei, Blanca. Se les emporten en un vaixell pirata (el principal decorat de l'obra, fet de fusta i veles detallades; és un vaixell extraordinari) en direcció al mar Mediterrani. Durant la travessia, el capità s'enamora de Blanca, un amor impossible, ja que si els altres ho descobrissin el matarien. Un dels pirates és subornat pels espanyols i revela la situació de la filla del rei. Aleshores, uns soldats cristians detecten el vaixell morisc. Finalment, quan els soldats són fora, Saïd, el capità del vaixell, és mort d'un tret de trabuc, i Blanca se sacrifica per ell, per la qual cosa moren junts dins el mar.

Els personatges porten un vestuari molt identificatiu de cada cultura: espanyols amb roba burgesa i corresponent a l'època; i pirates moriscos amb parracs i roba lleugera. Les cançons eren entenedores i la clàssica "Les veles s'inflaran"... quedava gravada en la memòria. Un dels millors efectes especials era la forma d'aconseguir l'aigua sobre l'escenari, amb fum. Aquesta ha estat la meua obra preferida, i també voldria destacar uns personatges que cridaven l'atenció: eren uns saltimbanquis que feien tombarelles i cabrioles.

Oriol Argelaguet, 1r d'ESO C

Visita a l'Institut d'Estudis Catalans

Enguany, un cop més, els alumnes dels quatre grups de primer de batxillerat visitaran la seu de l'Institut d'Estudis Catalans. És una visita molt interessant de fer i, a més, molt avinent, donada la proximitat del nostre centre i aquesta institució cultural tan important per a l'alta cultura i la investigació científica del nostre país.

Edita: Institut d'Ensenyament Secundari Jaume Balmes, Barcelona * **Coordinació:** Dolors Jovell * **Redacció:** Quima Bisbe * **Disseny i maquetació:** Lluís Travé * **Impressió:** Llibreria Canut * **Tiratge:** 600 exemplars

L'IES Jaume Balmes no es responsabilitza de les opinions expressades en els articles signats.

Revista digital: www.jaumbalmes.net

El Quixot al Balmes

L'institut ha volgut participar aquest any en els actes en commemoració del IV Centenari de la publicació de la primera part del Quixot organitzant conferències, tallers literaris, projeccions de pel·lícules, rutes per la ciutat, exposicions, concursos, i berenars.

Concretament va haver-hi dues conferències que van anar a càrrec de Miquel Millà, professor d'institut jubilat, i expert en el Quixot i en Antonio Machado. Les dues conferències, la del dia 17 i la del dia 25, portaven com a títol "El Quixot del s. XXI"; la diferència entre les conferències va ser que en la primera es va centrar en la primera part del Quixot, la publicada l'any 1605, i la segona es va centrar en la segona part, publicada 15 anys més tard. Miquel Millà va fer una reflexió sobre la intenció del Quixot, tant en els factors psicològics com en els socials, polítics, etc..., tot aplicant el que surt a la novel·la als nostres dies.

Presenta el Quixot com un cavaller, enamorat d'una pagesa (Dulcinea, la qual ell veu com la dona més bella de totes), acompanyat per l'escuder Sancho. Millà ressalta contínuament la barreja entre el joc entre la vida i la fantasia. És un llibre carregat de burla i ironia sobre els llibres de cavalleria i de saber sobre la vida.

L'assistència a la conferència va ser minoritària el primer dia però va augmentar considerablement el segon. El públic estava format per alumnes, tant de l'institut com universitaris en pràctiques, i per professors, també d'altres centres.

En acabar la segona conferència es va concloure la quinzena dedicada a Cervantes i la seva obra. Un cop acabada la intervenció de Miquel Millà tres alumnes de 2n de Batxillerat, Pablo Fernandez, Josep Lambies, Lara Cribillès, van representar una hipotètica entrevista a Sancho Panza. Tot seguit, els caps del departament de castellà i plàstica, Carles Bastons i Artur Aguilar van lliurar els premis dels concursos literari i artístic.

Els guanyadors van ser, en disseny, Núria Anguera, de 4t d'ESO i Pol Garcia, de primer de Batxillerat; i en literatura, Maria Paz Barrera i Emma Beatriz Escaso, en la categoria d'ESO, i Anna Serret i Inès Tanqueiro en la categoria de Batxillerat.

Aquesta jornada ens ha servit a tots per acostar-nos al Quixot i, segur, perquè algú s'animi a llegir-lo i a gaudir de la seves meravelles.

Osvaldo Vivas, 1r Batxillerat C

Ruta cervantina

En ocasió del IV centenari de la publicació de la primera part del Quixot, el Departament de Castellà ha organitzat al llarg de quinze dies un seguit d'activitats per tal de celebrar-ho. Una d'aquestes activitats va consistir a recórrer, el dimecres 23 de febrer, a la tarda, els llocs on havia estat Cervantes i la possible ruta que havien fet els personatges de la novel·la per la nostra ciutat.

La ruta començà al Carrer de Perot lo Lladre, bandoler històric que apareix a l'obra de Cervantes amb el nom de Roque Guinart. D'allà vam anar al carrer del Call, on hi havia hagut una impremta com la que visita don Quixot. Després de passar pel carrer Cervantes, darrera de l'Ajuntament, vam anar al carrer Ample, on hi ha un palau on se suposa que van estar hostatjats els personatges cervantins. Avui en dia és una escola i el seu director ens va convidar a fer les explicacions al pati d'entrada. Per acabar el recorregut, vam passar per la casa on se suposa que es va hostatjar l'escriptor, el 1610 durant la seva estada a Barcelona, i ens vam acomiadar al Pla del Palau on hi havia la Porta de Mar de la muralla de Barcelona per la qual devien entrar tant Cervantes com els personatges de les seves novel·les. Allà, com a cloenda vam llegir el famós elogi que trobem al capítol LXXII de la segona part:

Barcelona, archivo de la cortesía, albergue de los extranjeros, hospital de los pobres, patria de los valientes, venganza de los ofendidos y correspondencia grata de firmes amistades, y en sitio y en belleza, única.

Tula Carranza, Yahaira Guiarte, Bernat Luis, Samuel Ruiz
3r ESO D

Els molins

Juan David Rodríguez

2n ESO C

Un dia de febrer, a classe de castellà, tots els alumnes de segon d'ESO vam fer un molí, per celebrar el quart centenari del llibre més traduït: Don Quixot de la Manxa, escrit per Miguel de Cervantes.

Per començar la construcció del molí, la nostra professora ens lliurà unes fotocòpies amb les plantilles i les vam haver de pintar de colors. Després, vam haver d'enganxar les fotocòpies en un cartró i, a continuació, calia retallar l'estructura del molí. Un

cop teníem totes les parts del molí enganxades al cartró i pintades, començarem a muntar-lo, la qual cosa no va resultar gaire difícil perquè ja estava tot marcat i els passos a seguir eren molt senzills. Primer férem la base, més tard la torre amb les aspes i, finalment, un petit tub per a posar els llapis.

En acabat, vam triar els millors de cada classe i en vam fer una exposició al vestíbul de l'institut.

Intercanvi Jaume Balmes - Jean Moulin

Primera etapa: una estada a Barcelona

Va ser el dia cinc del passat mes de febrer que divuit estudiants de l'institut Jean Moulin (Lió) van arribar a l'estació de Passeig de Gràcia. Un cert desconcert va enrarir l'ambient, ja que tothom se sentia impacient per saber qui era el seu "correspondant/e", amb el qual passaria els sis dies següents. La gran majoria dels recent arribats van ser noies, excepte un noi ben eixelebrat i d'aire divertit, Julien (per sort el meu "correspondant"). Des del primer moment es va veure que l'amistat no solament brotaria entre les parelles d'intercanvi, sinó que també es formarien nous llaços d'amistat, ja que en conjunt era un grup de trenta-sis persones en el que els seus integrants gairebé no coneixien més de dues persones.

Un intercanvi no té com a objectiu principal simplement crear noves amistats. De fet quan algú fa un intercanvi no s'espera començar una amistat eterna. Si més no, les amistats que es formen contribueixen a una causa més gran: la relació entre dues cultures "diferents". Les diferents possibilitats que et dona aquesta experiència són moltes i diverses. Gràcies a aquesta activitat, es pot conèixer una ciutat nova tal i com s'ha de conèixer, visitant els llocs més interessants i enriquidors. Queda bastant clar que aquesta iniciativa d'intercanvi cultural té com a una finalitat principal la pràctica d'un idioma. En el nostre cas, primer amb una persona que parla perfectament aquest idioma, i segon, al país que el té com a llengua oficial. Personalment crec que la més profitosa de les dues etapes és la segona, ja que estàs envoltat d'una cultura a la que vols integrar-te el més ràpid possible, i és essencial el llenguatge.

L'estada dels francesos a Barcelona va ser de molt goig. Cada dia durant una setmana, vam recollir als nostres "correspondants" a la tarda al Jaume Balmes. I van ser tots els dies que ells apareixien amb un somriure d'orella a ore-

la, amb una il·lusió als ulls que no els hi cabia. Moltes van ser les reunions i molt dificultoses, ja que el número de trenta-sis persones en un mateix local té molts inconvenients, fins i tot per als mateixos propietaris. Estic segur que aquella setmana en què les tardes estaven dedicades a la relació entre els components d'aquell immens grup, serà inoblidable i no tan sols per a mi. I també estic segur que les divuit persones pertanyents al Jaume Balmes estan esperant impacients que arribi el dia 9 d'abril, dia en què començarà la segona etapa, dia en què anirem a Lió.

Germán Pérez Llanos
2n Batxillerat A

Intercanvi Lyon - Barcelona

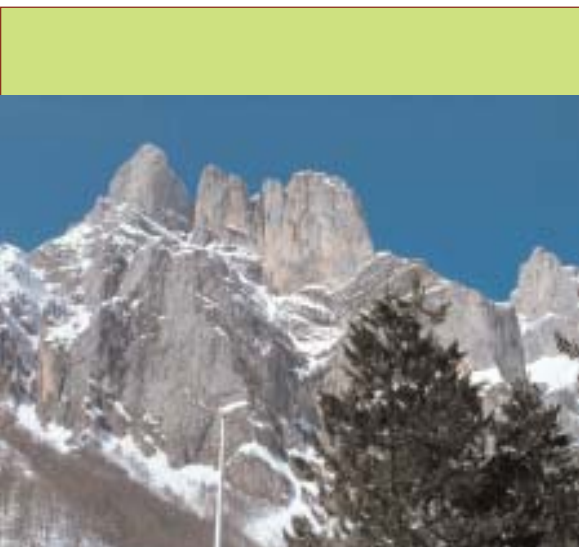
Un grup d'estudiants i professors francesos van venir a Barcelona per a realitzar un intercanvi lingüístic i van passar quinze dies del mes de febrer a casa dels alumnes que estudien francès. Durant aquest període, van assistir a les classes habituals, van realitzar visites a diversos museus, van passejar pels llocs més emblemàtics de la ciutat i, sobretot, van conèixer i fer noves amistats tot practicant idiomes. L'experiència, com cada any, va ser molt positiva i ara ja s'està preparant l'anada a Lyon.

Intercanvi amb Berlín

Durant aquesta primera quinzena del primaverenc mes d'abril, l'institut Jaume Balmes i una escola del Berlín-est celebren un intercanvi, dels quals jo en sóc un component. Durant la seva estada a la ciutat, Barcelona, els berlinesos tenen preparat un complet i lúdic programa elaborat per l'equip d'intercanvis, capitanejats per l'Asunción Gabriel i en Bernat Castany, dos professors del centre, amb la finalitat que els nous amics arribin a conèixer la ciutat. Ho aconseguiran? El programa previst inclou les visites als llocs més emblemàtics de la ciutat, com el barri Gòtic, el Born, la Sagrada Família, la Barceloneta..., llocs típicament visitats pels anomenats "guiris". Sembla que la ciutat està interessant als alemanys, segons assegura la Sabine, l'alemanya que acullo. També està previst celebrar un sopar de cloenda on, atenció, hi haurà algunes interpretacions musicals. Tots hi sou convidats!!!

Carles Muñoz
4t ESO C

Viatge a Cantàbria

Tot va començar un dilluns molt d'hora, a dos quarts de vuit del matí davant de l'institut. Alumnes i professors vam pujar a l'autocar rumb al nord de la Península. Va ser aleshores també que vam conèixer el nostre conductor, un home que es mereix un article sencer, el Joaquín. Un personatge impressionant, un món a part, un somriure als llavis constant, un home molt bo, algú per recordar.

Bé, després de vuit hores de viatge i una parada nevada, arribarem a l'hotel Sandra, a Suances, un poblet a tres quarts d'hora de Santander. Vam revisar habitacions i ens vam regalar la tarda coneixent els voltants. Després de sopar entrem al perillós territori nocturn, del qual no parlaré per por a la censura.

A l'endemà vam visitar les coves d'Altamira que no van ser res de l'altre món (opinió general). A la tarda vam quedar sorpresos per la bellesa d'algunes parts de Santander, acompanyats d'un cel blau intens. La ciutat, plena d'història i d'encant, era petita, però intensa. Aquella nit, la rutina del dia anterior: sopar, anar a fer un volt i a l'habitació, onze i mitja, cadascú a la seva, dotze, silenci.

El matí del tercer dia el vam dedicar a pujar en un telefèric a Fuente de, que ens va dur fins a un cim del Picos d'Europa. Allà ens hi vam passar una bona estona jugant com nens petits i observant l'impressionant paisatge de cims nevats que s'estenia davant nostre. Hi havia tones de neu sota un cel radiant, i vam fer de tot: guerres de boles, àngels de neu, caminar i, fins i tot, un intent de revolució contra "l'autoritat", amb boles de neu. Vam acabar

xops, freds, cansats però feliços. Més tard, anarem a Potes a dinar i vam quedar-nos a la plaça del poble, on vam aprofitar el temps de la millor manera: perdent-lo sota d'un sol que començava a escalfar. I també vam visitar San Vicente de la Barquera, on una marea impressionant deixava al descobert metres de riba enfangada i verda i no, no vam visitar la casa del Bustamante... L'últim dia, el matí el vam dedicar a visitar el parc de Cabárceno, una mena de zoo d'animals mig en llibertat: elefants, lleons, zebres, hipopòtams, i un etc llarg, i la tarda, a Laredo, en una platja llarga, ampla, molt planera i amb la sorra molt fina i blanca. Un oceà davant, blau fosc, imponent, amb un horitzó que feia voleiar els somnis...

A la tornada, a l'hotel, durant el sopar, vam brindar per nosaltres, pel viatge, pels acompanyants i sobretot pel Joaquín, que ens va dedicar unes paraules. Després agafarem les maletes i les pujarem a l'autocar rumb de tornada... diguérem adéu a l'hotel, a Suances, a Cantàbria, al nostre viatge de fi de curs.

Els viatges de fi de curs són un gran invent. És curiós com els necessites per poder apropar-te més a aquells a qui ja coneixes i per poder descobrir gent que has tingut al teu costat durant anys i que mai t'havies imaginat que valien tant la pena. I a més, vull dir que aquest article només reflecteix una part del viatge. No hi ha un sol viatge: n'hi ha tants com persones el vam fer. Però la majoria el recordem amb un somriure als llavis.

Clara Carrillo
4t d'ESO A

Viatge a Madrid

Des del Prado, fins a Chueca, passant per la Latina i els seus bars de tapes i canyes, per les nombroses sales del Thyssen i del Reina Sofía, per les barques del Retiro, pel dolorós moment de pagar la factura de l'entranyable cafè Gijón, centre de la tertúlia literària espanyola per antonomàsia, per una visita a Segòvia i per dues nits de gresca en els vagons d'un Talgo. Aquesta és només una petita enumeració dels múltiples records que ens queden a molts dels alumnes de 2n de Batxillerat després d'haver passat uns quants dies a Madrid, i que amaguen nombroses anècdotes. Absorbits per l'art de Velázquez i enamorats dels "choricillos" que cor-

rien d'un costat a l'altre de la taula d'un restaurant, vam tornar compungits a Barcelona després d'uns magnífics (tot i que escassos) quatre dies a la capital de l'estat i, per què no dir-ho, esgotats, ja que havíem seguit un programa planejat per aprofitar fins el més mínim instant de la nostra curta estada a la ciutat. Cal afegir també que l'èxit del viatge es va veure afavorit per un comportament positiu per part dels professors que ens hi van acompanyar: la Carmen Cervantes i el Paco Marín.

Josep Lambies Barjau
Lara Cribillés Comte
2n Batxillerat

Tres cites amb la música

Els alumnes de 3r vam tenir el privilegi d'assistir a tres activitats educatives de música, que organitzen l'Auditori, el Palau de la Música i el Gran Teatre del Liceu.

A l'Auditori vam ser testimonis d'una autèntica primícia, un espectacle anomenat "Visions del Quixot", en què van presentar obres de música clàssica inspirades en la famosa figura creada per Cervantes, entre elles cal destacar especialment el preciós "Retablo de Maese Pedro" de Manuel de Falla, que va ser explicat amb ombres xineses. Tot plegat d'una gran bellesa i sensibilitat.

Al Palau de la Música vam assistir a un concert anomenat "Clàssics del segle XX", en què el mateix director donava explicacions dels aspectes més interessants de les obres que a continuació eren interpretades per l'Orquestra

Simfònica del Vallès", peces cabdals de compositors com Satie, Xostakòvitx, Copland i altres.

Al Liceu, l'activitat "Òpera, una emoció" ens va conduir a la sala del Gran Teatre on un guia va anar explicant-ne les característiques i la història. Tot seguit vam travessar el Saló dels Miralls per acabar la visita amb la projecció d'un audiovisual al Foyer, que volia transmetre tota la màgia de l'òpera entesa, és clar, com a gran espectacle d'art total.

Cal dir que les tres sortides han estat molt profitoses i que els nostres alumnes, amb la seva actitud, ens han fet quedar molt bé. Esperem, per tant, amb il·lusió, que sortides com aquestes es puguin repetir sovint.

Mònica Lizandra

Pop-rock de prop

Aquest segon trimestre hem fet una sortida al Palau de la Música. Vam sortir de l'institut a dos quarts de nou i hi vam anar caminant. Es tracta d'un edifici modernista molt bonic que val la pena visitar. Un cop asseguts ens van donar el programa. El concert era de rock, com ho he indicat en el títol. Actuaven en el grup un pianista, un cantant, un saxo i un guitarrista que interpretaven les cançons d'estrelles del rock, com ara Bob Marley, Elvis

Presley, The Beatles,... Entre cançó i cançó una veu en "off" ens explicava la història del rock.

En acabar ens van donar un kit-kat a cadascú. Vam retornar al Balmes a dos quarts de dotze. La sortida va ser molt divertida i interessant. Em va agradar molt.

Josep Cañones
2n ESO C

La sala d'actes es converteix en un concert de rock

Pocs dies abans de finalitzar el segon trimestre, el passat divendres catorze de Març, vam rebre al nostre institut un grup d'estudiants francesos procedents de Mònaco. Aquests alumnes formen un grup de rock i ens van interpretar versions de cançons conegudes de grups com per exemple: The Cranberries, Muse, Green Day i Red Hot Chilli Papers entre d'altres. Encara que al principi estàvem una mica ensopits perquè

desconeixíem el que anàvem a veure, de mica en mica el públic (la majoria alumnes de 2n i 3r d'ESO) es va anar animant fins a acabar saltant al ritme de la música. En general el concert va estar bé, l'única crítica que hem trobat podria anar dirigida a la cançó que van representar quasi bé per finalitzar el concert, La bamba, posat que el seu estil es va desviar massa respecte al de les altres cançons.

Llibres contra onades

D'ençà que les vacances de Nadal es van veure colpejades per l'aterridora notícia del tsunami que va afectar les costes de l'Índic, han estat moltes les iniciatives per ajudar a apaivagar els efectes de l'onada. En el nostre Institut es va fer una col·lecta en resposta a la demanda que ens va fer el cònsol honorari de Sri Lanka a Barcelona.

Paral·lelament, van sortir altres iniciatives igualment interessants. Una d'elles, inspirada en l'any del Quijote, que en el nostre Centre s'ha commemorat amb una set-

mana d'activitats, consisteix a reciclar els llibres que ja hem llegit o que són adequats per a una edat inferior a la nostra. Aquests llibres es recolliran la setmana de l'11 al 15 d'Abril i es vendran la setmana de Sant Jordi, del 18 al 22 d'abril als preus de 1 o 2 euros. Els diners que se n'obtinguin aniran a parar als damnificats pel tsunami.

Perquè la campanya sigui un èxit fan falta dues coses: que hi hagi una bona aportació de llibres i que una part dels llibres que regalem per Sant Jordi siguin comprats al Balmes.